

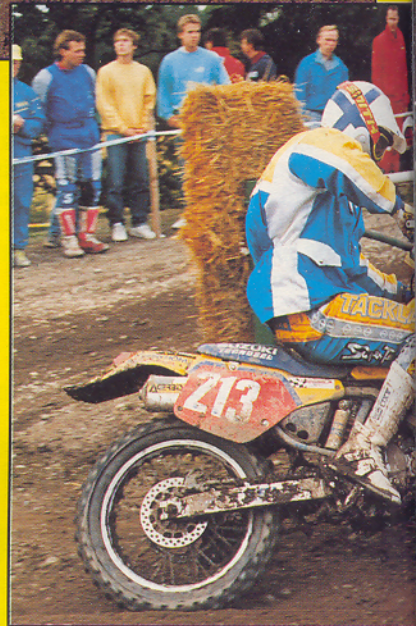

JiiPee ajoi koko viikon hienosti, mutta epäonnistuminen loppucrossissa pudotti neljänneksi.

Aures osoitti kuudennella sijallaan kuuluvansa maailman piikkimiesten aateliin.

Wicksell lähti hakemaan Tiiselta revanssia MM-kaudesta ja niinpä ruotsalainen nappasikin yleiskisan voiton. (ylh.)

SIX DAYS ENDURO VÄSTERÅS, MAAILMANMEST

Järjestyksessään jo peräti 65. Sixi ajettiin Västeråsin suomalaistyypisissä maastoissa. Tuhatvuotisjuhliin kisan merkeissä viettänyt kaupunki sijaitsee vain noin 100 kilometrin päässä Tukholmasta, joten kerrankin meikäläisillä oli lyhyt matka. Alueella asuu myös todella paljon entisiä suomalaisia ja niinpä olimmekin lähes kotikentällä.

Varsinaisessa kuusimiehisessä MM-Trophy-kisassa oli isäntämaalla heittävä peliin sellainen joukkue, jota ei pystyisi näissä maastoissa kukaan ilman ongelmia voittamaan.

Kaiken osuessa kohdalleen oli Suomi yksi niistä maista, joka tavoittelee Ruotsin jälkeen muita mitaleita. Trophysääntöjen mukaan joukkueen jäsenten pitää ajaa neljässä eri luokassa, joten meillä heilutti piikkiluokassa siniristilipua

J.P. Leino ja Jukka Aures, puolikkaissa Jarkko Vainio ja Kari Tiainen, pikkunelareissa Pekka Viljakainen ja alle 500-kuutioisissa Hannu Koskinen.

Nelimehisiin porukoiin ajettavaa nuorten maailmanmestaruutta jahtasivat Peter Weckman, Jari Kakko ja Jukka Viitret kaksipuolikkailla ja Joumi Sauren viisisatasissa. Viime vuonnahan tuli mestaruus, joten parantamisen varaa ei pahemmin enää löytynyt.

Jo ennen kisan alkua oli selvillä, ettei tänä vuonna kukaan pääsisi väärtämään parin edellisen tapaan olevan kyse pelkästä moottoripyörän selässä vietetystä lomasta.

Suomalaistyypinen ryteikkö hakkaa varmasti viikon aikana turhat mehut miehestä kuumiehestä.

Suomi on kolmessa viimeisessä "Sixissä" osoittanut nousseensa enduron valtamaiden joukkoon. Kahtena aikaisempana vuonnahan menestyksestä on vastannut nuorten joukkue, mutta tänä syksynä Ruotsista oli tuloksena jo varsinaisen kuusimiehisen World Trophy-kisan kakkossija.

Alunperin oli jo selvillä, ettei isäntiä pystyisi omalla maaperällä kukaan ilman ongelmia uh-

Hannu Koskinen on löytänyt metsässä ajoon todella hurjan vauhdin. Hienosti kympin sakkii kovassa seurassa.

Viljakainen tottui pyöräänsä hiukan liian myöhään. Loppuviikon vauhdilla olisi kaveri ollut kolmen joukossa.

Tiainen oli pystyssä pysyessään -90 Sixin nopein kuski. Yleiskisavoittokaan ei ollut kaukana. (ylh.)

Vainio oli alkuvuikon fluunssassa, mutta petasi loppua kohden ollen tärkeä lenkki hopeajoukkueessa. (vas.)

RUOTSI 3.-8.9.1990

*Teksti ja kuvat:
Jukka Helminen*

ARUUS HOPEAA!

kaamaan, sillä olihan heillä heittävä peliin peräti kuusi tämän kauden MM-mitalistia, yhden jäädessä vielä porukan ulkopuolellekin. Suomi lähti kuitenkin aivan realistisesti hakemaan vähintäänkin mitalia.

Lisäksi myös hienot luokkasijoitukset antavat uskoa suomalaisen enduron tasoon. Lähellä oli myös Kari Tiaisen yleiskilpailun voitto, mutta onhan siihen vielä mahdollisuudet tulevaisuudessa.

Fiksuin ajatus järjestäjiltä oli sallia yhden edustajan tutustua reitin ja maastoon valvotusti, jolloin saatiin (tunnimittain) normaalisti tapahtunut "reppupyörän" ajelu ympäriinsä. Näin ei tarvinnut koko ajan pelätä ns. älyväliäkään, eli siirtymää, jolla yllätyksen tuleekin myöhästymispisteitä. Näin kaikki joukkueet olivat siis kisan alkaessa paremmin samassa asemassa. Teko oli ehkä osoitusta ruotsalaisten kovasta luottamuksesta omiinnsä!

Yhteensä oli ajajia yli 400, kaukaisimpien tullessa Japanista, Uudesta Seelannista ja Australiasta. Suomalaisilla oli ennätysosanotto, sillä varsinaisten maajoukkueiden lisäksi oli mukana peräti neljä kolmimiehistä kerhojoukkueita.

Hämeenlinnan MK oli joukkueella, Juhla Ylönen, Simo Penttilä ja Jorma Kakko, Sipoon MK, Harri Elonen, Kaj Rönqvist ja Marko Mälättä ja

Turun MK; Karri Lahtinen, Mika Kaipanen ja Niko Pahlberg, TUL; Teemu Niemitalo, Hannu Korvamo ja Hannu Nykänen.

MÄNDAG

Ensimmäinen ajopäivä valkeni onneksi kii-vana, vaikka kuraa tulisi kyllä aikaisempien ajopäivien ansiosta reitillä riittämään. Ajoaikaa oli maanantailla yli kahdeksan tuntia ja pikiksiä neljä. Syberöinen, kovapohjainen crossikoe ajettiin kahdesti ja yksi maastopätkä panssariurilla, sekä toinen liejuinen ja kalliainen.

OOO

Varsinaiset maajoukkueet starttaavat reitille ensin ja kerhojoukkueet perään. Näin reitti on paljon kuluneempi vauhdiltaan yleensä hitaammille ajureille. Nyt kävi kuitenkin toisin, sillä crossipätkä oli aamulla todella liukas, mutta kuivui parissa tunnissa huomattavasti pitävämmäksi. Niinpä tuloluettelo ensimmäisen päivän osalta sai monta outoa nimeä kärkipäähän.

Kasikymppisiä oli mukana vain neljätoista, joten ne starttasivat kaikki alussa oli kyseessä sitten maa- tai kerhojoukkueies. Luokan johon vinttu Pier Franco Muraglia Italian Trophyhysta. Siinä on mäntä ihmeissään kun miehen TM vinkuu viikon aamusta iltaan toistakymmentä tuhatta lasissa!

Piikkien voitosta näyttivät ainakin aluksi taistelevan Jeff Nilsson ja Paul Edmondson. Eroa ei ollut kuin kuusi sekuntia ruotsalaisen hyväksi. J.P. Leino ei kuitenkaan kuvia kumarrellut ja vaikka crossipätkät eivät aivan putkeen menneekään oli mies kuitenkin hienosti kolmantena. Eroa kärkeen oli kuitenkin jo lähes minuutti. Myös Aures hoiti hommansa metsäpätkillä mallikkaasti ollen parhaimmillaan viidenneksi nopein, mutta crossiradalla oli meno hiukan tökkivää. Sijoitus kuitenkin hienosti yhdeksäs.

Sixin ensikertalainen Juha Ylönen aloitti myös hyvin ajaen 35:neksi. Mika Kaiponen oli 26. Simo Penttilä 32. Harri Elonen 37. Teemu Niemitalo 43. Juha Nykänen 56 ja Harri Kormanen 65. Ensimmäisenä meikäläisenä joutui Karri Lahtinen heittämään pyyhkeen kehään. Kaksipuolikkaat alkoi odotetusti ruotsalaisten tahdissa, mutta Tiainen ei kuitenkaan aikunut antautua helpolla. Toisella crossilla tuli jo yleiskisanakin pohjat ja mestari löytyi ensimmäisen päivän jälkeen viidenneltä sijalta vain 21 sekuntia johtavasta Kent Karlssonista. Toisena oli Jösse ja kolmantena Wicksell.

Juniorimiehistön edustaja Weckman on kasvanut myös isojen kisojen ajuriksi ja oli sijalla 20. Kerhojoukkueimiehistä pisti vanhempi Kakko pököä pesään ja oli 26. Vainio taisteli lääkityksen avulla sitkeästi funssaa vastaan ja sijoitus oli siksi odotettua heikompi eli 34. Viirret oli 41., nuormpi Kakko 46., Määttä 61. ja Rönqvist 78.

Osanottajia kisan kireimmässä luokassa oli peräti 140, joten sikäli kaikki meikäläiset ajoivat hyvin. Merkittävien keskeyttäjiä oli Italian Sixin nopein mies Giorgio Grasso, jonka pyörästä hajoisi vaihdelaatikko. Makaroneilla ei kuitenkaan mennyt sormi suuhun vaan Grasso starttasi toiselle crossille eri pyörällä. Järjestäjät kuitenkin huomasi vilpin ja yrittivät pysäyttää matkanteon. Italialainen ei suosiolla stopannut, joten yksi iso järjestysmies nappasi kauluksesta kiinni ja pyörä jatkoi yksin matkaa. Niin oli Italian Trophy pois pelistä heti kättelyssä.

Pikkunelareissa oli isäntämaan Trophyhysta pudotettu Lundberg revanssipäällä ja ajoi selvässä johdossa. Viljakainen ei oikein ollut sinut pyöränsä kanssa ja ajoi kahdeksantena ja puolitoista minuuttia kärjestä. Pahlbergilla meni swingi kappaleiksi polessa välissä päivää ja kisa loppui heti alkuunsa.

Isossa luokassa oli Peter Hansson aivan omaa luokkaansa johtaan suurinta yllättäjää Mikael Björklundia jo lähes minuutilla. Mikael ei aiemmin ole oikein ehtinyt edes omista mestaruuskisoissa pisteille, mutta nyt tuntui vauhti riittävän. Kolmantena oli kahden edellisen Sixin nopein Stephane Peterhansel.

Suomalaisista löytyivät Koskinen sijalta 14 ja Sauren 16. Koskinen pääsi huimaan vauhtiin viimeisellä pikiksellä ajaen luokassa toiseksi nopeimman ajan. Hiukan kankea tolpan kierto crossilla pudotti kuitenkin aivan huippusijoilta.

Isossa nelareissa oli kolmikko Jimmie Erikson, Jaroslav Katrinah ja Bill Andersson 18 sekunnin sisällä.

Joukkuekisa meni meikäläisittäin hienosti, sillä olimme Trophyhysta ja junnussa kolmantena. Trophyhyn kärjessä ajoi odotetusti Ruotsi vain 10 sekuntia keränneenä. Toisena oleviin Tsekkeihin oli eroa viisi minuuttia ja Suomeen jo yhdeksän. Ranskan nimekäs porukka oli näissä maastoissa vain paperitähtiä ja meikäläisiä minuutin perässä.

Junnussa oli homma paljon tunkempaa Italian johtaessa isäntä vain parillakymmenellä sekunnilla. Meikäläisillä oli kärkeen jo viitisen minuuttia. Ranska hengitti niskaan muutaman minuutin erolla.

Kerhojoukkueista oli Hämeenlinna aloitanut hyvin ja keikkui yhdenentoista.

Tisdag

Toinen päivä oli reitin ja aikataulun puolesta ensimmäisen toisinto ainoana erotuksen se, että maastopikikset ajettiin nyt aikaa vastaan molemmilla kierroksilla. Sääntöjen mukaanhan ns. endurokoheet pitää ajaa tutustumista varten kerran läpi, mutta nyt voitiin tehdä toisin, koska pätkät olivat samat kuin maanantaina. Kun ei Weckmanin toivomaa sedettakaan ilmaantunut sujui ajo meikäläisiltä ilman suurempia ongelmia. Kunnon yrityksestä kertoi ainakin se, että melkein jokainen tutustui hiukan lähemminkin ruotsalaiseen maaperään. Mopoluokkaa alkoi reitti jo nyt rassa-ta, sillä erot olivat jo aika suuria maailmanmestari Bieberbachin siirryttyä keulaan. toisena Muraaglia ja kolmantena Italian junnujoukkueessa ajava Giovanchelli.

Piikeissä eivät Nilsson ja Edmondson saaneet välejä kunnolla selvitettyä ja eroa oli ruotsalaisen hyväksi vajaa viisi sekuntia. Seuraavana italiaanot Passeri ja Rossi.

Leinolla oli kaatumatauti päällä metsässä ja niinpä sijoitus putosi parilla pykälällä viidenneksi. Aures tärytti kaikilla maastopätkillä kymppiin sakkiiin nostaen itsensä seitsemänneksi.

Kerhojoukkueimiehistä Ylönen, Penttilä ja Kaipanen paransivat myös muutamalla pykälällä muiden juututtua lähes aloitusasemiinsa.

Kaksipuolikkaissa aikoi Wicksell ottaa voiton ja olla myös koko kisan nopien. Ainakin tässä vaiheessa se olikin tilanne. Joukkueen sisällä oli kuulemma herättänyt hiukan pahaa verta miehen ilmoitus siitä, että ensi sijassa on tähtäimessä yleiskisan voitto ja vasta sitten joukkue MM.

Jösse teki kuitenkin myös tavoilleen uskolista robotin varmaa työtä ollen toisena vain kymmenen sekunnin päässä.

Tiainen kuitenkin havitteli molempien svensoneiden päänahkaa aikojen vaihdella pohjista viidenteen. Sijana kolmas vain vajaan puoli minuuttia johdosta.

Weckman jatkoi hyvää menoaan nousten jo viidenneksitoista. Sipoon kuntoihme ei oikein saanut joukkueovereidensa sympatiaa puolelleen hyppiessään jatkuvasti sadetanssia.

Vainion flunssakin alkoi pikkuhiljaa hellitää, mutta päänsärky häiritsti kolmantenäkymmenentenä olevaa hämeenlinnalaista. Seuraavana hänen jälkeensä piti vanhempi Kakko hienosti ensikertalaisten mainetta korkealla.

Viirret oli 36. ja toinen Kakko hiukan jalkavaivaisena 40. Reisi oli turvoksissa etupään tökättyä kantoa ja matkan jatkuttua tangon ylitse.

Määttä oli 46. ja Rönqvisti 98.

Viisiatasia johti Hansson selvästi ajaen luokkapohjat kaikilla muilla paitsi ensimmäisellä pätkällä. Selvästi jääneinä Trolli ja Peterhansel.

Koskisella oli kyyti päällä ja parista kaatumisesta huolimatta oli mies yhdeksäntenä. Parhaimmillaan ehti kaveri taas jopa toiseksi nopeimpaan ek-aikaan vain muutaman sekunnin Hanssonille hävinneenä. Minuutin Koskisesta oli Sauren sijalta 14.

Pikkunelareissa Viljakainen alkoi tottua hiukan outoon pyörään ajaen kahdeksantena. Tahti-puikkoa heilutti kuitenkin Lundberg reilussa johdossa.

Nopeimmissa nelareissa aikoi Andersson kouluttaa trophy mies Eriksonia, mutta eroa oli vain muutama sekunti. Kolmantena "Päitsin" kävijä Kotbra.

Trophyhysta Ruotsi jatkoi omaan tahtiinsa jo reilun kymmenen minuutin erolla tsekkeihin. Meikäläiset olivat edelleen kolmantena ja sijan parannus tähtäimessä. Mutta takana ei Ranskaan aikunut helpolla antautua.

Junnutrophyhysta oli Italia keulilla jo minuutin erolla Ruotsiin. Siniristilippu heilui kuitenkin myös kolmantena tässä kisassa ja viimevuotinen kova kilpakumppani Länsi-Saksa oli noussut neljänneksi.

Kerhojoukkueissa oli Hämeenlinna noussut jo yhdeksänneksi.

Kaksi ensimmäistä päivää eivät vielä kunnon kuskeja pahemmin rassanneet, mutta keski- viikolle oli tiedossa raska reitti ja ainakin yksi tiukka siirtymä.

Onsdag

Kolmas päivä oli pituudeltaan noin kahdeksan tuntia ja crossipikis meikäläisten makuun hiekkaa. Maastopätkiä piti olla kaksi, mutta toinen peruutettiin, koska se oli kuulema vaarallinen ja ensiapu oli liian vaikea saada nopeasti paikalle. Aika epäloogista, kun kuitenkin saman päivän kolmas siirtymä oli aivan korvessa ja miehen koosta lohkaretta. Kireän aikataulun takia louhikkoa sai ajaa kuin pikistä, niin mitä eroa on loukkaantuoko siirtymällä vai ek:lla?

Tuo siirtymä aiheuttikin ongelmia monelle ja osansa siitä saivat myös suomalaiset.

Bieberbach jatkoi kasikymppisissä edelleen kärjessä, mutta kolmantena ollut Italian juniorijoukkueen jäsen Giovannelli rikki louhikossa vaihdelaatikon ja joutui keskeyttämään. Sehän oli meikäläisittäin hyvä uutinen.

Piikeissä jatkui Ruotsi-Englanti maaoottelu edelleen Nilssonin ja Edmondsonin välillä. JP oli edelleen viidenteenä, mutta hiekkapätkillä oli meno sen verran vakuuttavaa, että edellä olevat Passeri ja Rossi olivat jo seuraavaa päivää varten liipsimella. Aures ajoi hirveää siirtymää jopa ilman etujarrua, mutta ehti kuitenkin korjata sen päivän aikana ja pysyi edelleen seitsemäntenä. Kun nopeimmilla ruotsalaisilla oli louhikon jälkeisellä At:lla pari minuuttia aikaa, niin Aureksel-

la oli kuusi. Ei siis ihme jos pyöräkin sai vähän osumia.

Ylönen kalasti kaksi minuuttia At:ta koska ei vain yksinkertaisesti ehtinyt kovempaa. Onneksi niin kävi myös monelle muulle joten sijoitus oli 21.

Kormano satsasi louhikkopätkällä kaikkensa ja sai vain minuutin At:la nousten kohisten sijalle 31. Elonen, Niemitalo ja Nykänen kalastivat sen sijaan minuuttitolkulla At:ta, mutta olivat silti piikkiluokan paremmalla puolella. Kaipanen katkaisi ketjut ja rikkoi samalla takarattaan osuessaan lohkareseen. Penttilä taisteli kipeytyneen ranteen kanssa väkisin eteenpäin.

Wicksell teki tasaista työtä kaksipuolikkaiden ja yleiskisan johdossa. Tiainen oli kuitenkin vain 31 sekunnin päässä. Karilla olisi ollut tilaisuutensa siirtyä jopa johtoon, mutta kunnan kaadot molemmilla hiekkapätkillä verottivat sekunteja. Porukka oli hiukan huuli pyöreänä kaverin vauhdista, kun kuulivat pikispohjien tulleen vielä kaatuilemalla. Muuten oli miehen saldona parit uusitut jarrupalat ja kaksi liitstynttä pakoputkea.

Weckman putosi muutaman sijan 18:sitoista ja Vainio paransi jo sijalle 24, vaikka kaatuilikin muutamaan otteeseen. Myös Viirret nousi kohisten ja oli nyt 28. Vaikea reitti auttoi selvästi meikäläisiä parantamaan asemiaan.

Junnukisassa tuli kuitenkin kylmää vettä niskaan Jari Kakon tehdessä yhdessä ajassa huimat immelmanit. Vainio tuli perässä ja yritti auttaa kaveria matkaan mutta mies ei muutamaan minuuttiin pysynyt edes tolpillaan. Loppujen lopuksi matka jatkui, mutta kuusitoista minuuttia myöhässä. Onneksi maalissa lääkäri sanoi kyseessä olleen vain kovan tällin, eikä mitään ollut rikki, joten joukkue oli edelleen mukana.

Toinen Kakko taisteli flunssaa vastaan ja oli 41. Rönqvist 77. ja Määttä joutui jättämään leikin kesken ranteen niveltulehduksen takia.

Pikkunelareissa Lundberg jatkoi hurjaa menoaan. Sikäläkin oli miehen suoritus kunnioitettavaa, koska hän ajoi kerhojoukkueessa ja starttasi yli sata miestä pahimpia kilpailijoitaan perässä.

Viljakainen tuntui lopullisesti tottuneen pyöräänsä ja nousi viidenneksi. Päivän kolmella pikiksellä oli sijoitus 3. 2. ja 3.

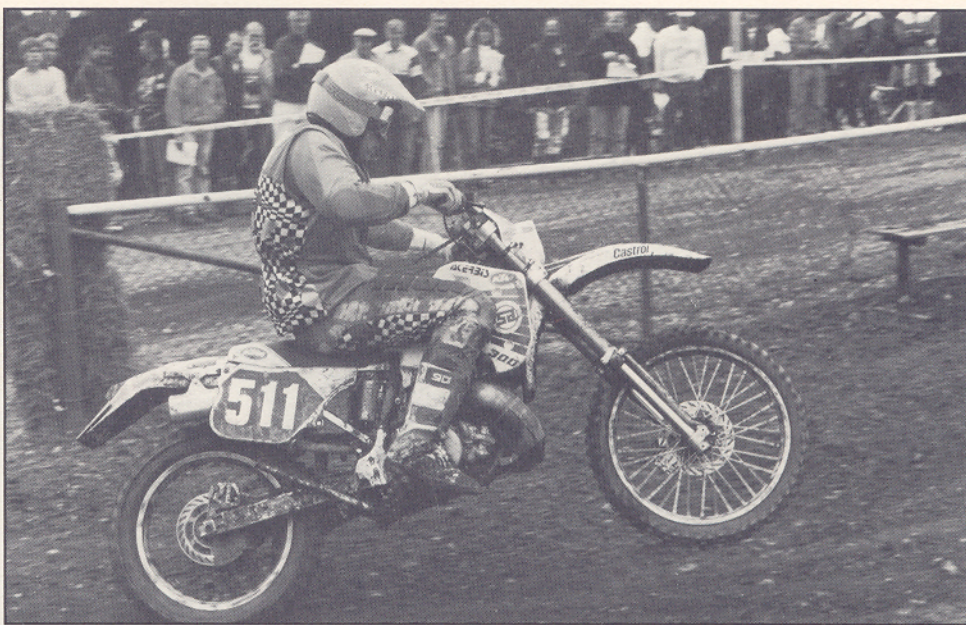
Viisisatasissa Hansson jatkoi edelleen kärjessä, vaikka kaatumisessa kipeytynyt polvi hiukan haittasikin menoa. Viimeisellä hiekkacrossilla ei kaveri enää tahtonut kaatumisen jälkeen saada pyöräänsä käyntiin kipeällä jalalla. Ajurina Peter on samanlainen luonnonlahjakkuus kuin Tiainenkin, mutta mies on sen verran löysän näköisessä kunnossa, että taisi myös matka alkaa painaa.

Koskinen ajoi edelleen tasaisesti, mutta rikkoutunut etujarru hidasti menoa viimeisellä pikiksellä. Sijoitus 11:ta. Sauren putosi 19:sitoista otettuaan kireällä louhikkovälillä ensin minuutin ja sitten vielä toisen unohtumalla ihmettelemään toiseksi viimeisellä At:lla!

Isossa nelareissa Erikson jatkoi kärjessä, mutta myös hänenkin menoaan hidasti vääntynyt jalka. Alkoi oma maasto purra siis myös isäntiin.

Trophyssa Ruotsi karkasi koko ajan lisää marginaalin seuraavaan eli tsekkeihin ollessa jo yli 20 minuuttia. Tällaista Sixiä ei ole vuosikautiin ollut, missä eroja saa sadasosien sijasta mitata kalenterilla.

Suomi jatkoi edelleen hienosti kolmantena, eikä kakkossijakaan ollut tavoittamattomissa. Junnujoukkue putosi kakon At pisteiden takia alaspäin, mutta vain yhden sijan neljänneksi, koska kärjessä ollut Italian joukkue hajosi. Ruotsi johti tätäkin kisaa nyt aivan ylivoimaisesti, mutta kakkonen Ranska ja kolmonen USA olivat seuraavana päivänä meikäläisten ruokalistalla.

Peter Hansson ajoi jopa yleiskisavoittoa takaa, mutta kunto loppui kisan edetessä.

Aikataulun tiukentuminen ja maaston vaikeus näkyi heti suuurena keskeyttämisprosenttina ja myös At pisteitä alkoi kerääntyä hiukan hitaammille ajureille. Todella moni rikkoi pakoputkia, lohkoja ja syyläreitä louhikossa yrittäessään väkisin pysyä aikataulussa. Yllättävän monen keskeyttämisen syy oli vaihdelaatikon rikkoutuminen. Louhikossa kiirettä pidettäessä saa tietysti helposti vaihdekepin osumaan huolella kiveen, jolloin siirtäjien vivut vääntyvät.

Torstag

Torstain reitti oli sama kuin edellisenäkin päivänä, mutta kaiken lisäksi ilmassa oli pientä tihkua, joten kaikki odottivat hiukan huolissaan louhikkoista kolmossirtymää. Sateesta huolimatta sujui meikäläisten ajo kuitenkin mallikkaasti, mutta kaikkien sijoitukset tuntuivat lähes nauhintuneen vanhoihin aseemiin.

Kasikymppisissä jatkui Muraglian ja Bieberbachin taistelu. Neljä päivää jo ajettu ja eroa vaivaiset kuusi sekuntia.

Weckman ajoi toiseksi parhaiten meikäläisistä kaksipuolikas miehistä.

Kele, ensi vuonna me voitetaan, näyttävät meikäläiset miettivän Ruotsin kansallislaulua kuunnellessaan. (vas.) Ek, Viljakainen, Aures, Leino, Vainio, Koskinen ja Tiainen.

Neuvostoliitto oli jälleen vuosien tauon jälkeen mukana. Kuvan pyörä tuorein "Issikka" IZ. Niitä tehdään Mossen tehtailla ja tänä vuonna on kuulemma tuotantokiintiöksi lyöty lukkoon 3000 kpl. Myös vesipeli on tulossa. (vas.)

Voitajan on helppo hymyillä. Sixin henk. koht. nopein Dick Wicksell. (alh.)

Englannin Edmondson ei taaskaan antanut kenenkään yllättää itseään piikkiluokassa. (alh.)

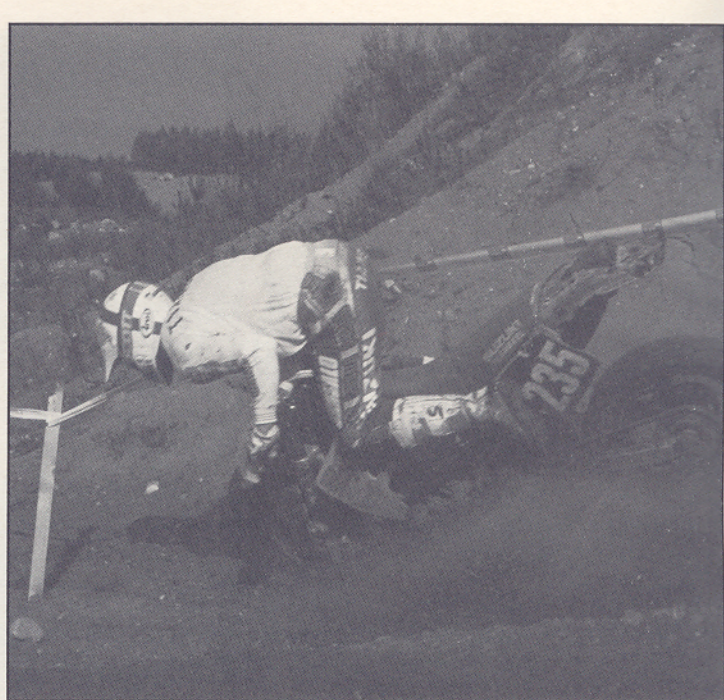

Joka päivä heitetään uusi rengas alle. Tiainen asentaa kieli keskellä suuta. (ylh.)

Jii Pee lepäämässä päivän urakan jälkeen. Tuleeko turkulaisesta Suomen toinen tallikuski enduroon? (alh.)

Kaksipuolikkaiden ensi erä lauantaina oli ehkä suomalaisittain kautta aikojen jännittävin. Olihan Kari Tiaisella vielä mahdollisuudet vaikka ottaa kokonaiskilpailun voitto. Mahdollisuudet näyttivät kuitenkin heti valuvan ruotsalaiseen kuravelliin.

Muut meikäläiset eivät ainakaan hiekalla ylittäneet sellaiseen vauhtiin kuin olisi luullut ja niinpä sijoituksetkaan eivät paremmin heilahdelleet.

Pikkunelareissa Lundberg jatkoi vakuuttavasti kärjessä. Viljakainen alkoi nyt pystyä jo tasaisesti huippuvauhtiin ja ajoi viidentenä.

Viissatasissa Hansson oli aivan omaa luokkaansa ja varaa olisi ollut vaikka hiukan varmistella. Koskinen oli kahdeksantena ja vaikkei crossi oikein loistavasti sujunutkaan osoitti metsäpätkien vauhti miehen olevan tärkeä lenkki joukkueessa. Sauren oli maajoukkuemiehistöstä ainoa, joka napsi taas pari minuuttia Apisteitä louhikkoväliltä, mutta onneksi niin kävi monelle muunmaalaisellekin, joten sija oli kuitenkin 16:sta.

Isossa nerareissakin oli taistelu tiukkaa Husaberg miesten Eriksonin ja Katrinakin välillä. Eroa vain kuusi sekuntia.

Trophyssa taisi Ruotsi olla ylivoimaisempi kuin koskaan, sillä eroa nyt kakkoseksi nousseen Suomeen oli jo puoli tuntia. Kolmantena Ranska ja sekini jo kymmenen minuutin päässä meikäläisistä. Kovin kilpakumppanimme Tsekosllovakia sortui viisistasissa ajaneen Dusan Kotrlan virtapääongelmiin. Keskeyttämään ei epäonnekas tsekki joutunut, mutta aikaa osien vaihdossa kului puolisen tuntia ja niin kakkossija vaihtui viidenneksi.

Junnukisassa oli isäntämaa vieläkin suvereenimpi, sillä eroa tässäkin kisassa kakkosena olevaan Suomeen oli 35 minuuttia. Kolmantena hengitti USA niskaan vain muutaman minuutin erolla.

Jos näytti Ruotsi olevan ylivoimainen, niin myös meikäläiset olivat menossa kohti todellista jättimenestystä.

Fredag

Perjantaina oli taas edessä uusi reitti ja ajoaikaa yli kahdeksan tuntia. Crossipikis oli kuitenkin kahdelta aiemmalla päivältä tutussa hiekkakuopassa ja monien pyörien jäljiltä todella kuoppaisessa kunnossa. Maastopätkiä oli kaksi, joista toinen oli savista ensimmäisenä päivän möhennyttä siirtymää ja toinen lähes ajamatonta nopeaa metsäpolkua. Yöllä jatkunut tiikkusade ja päivällä välillä todella rankkakin veden tulo tiesi sitä,

ettei viimeinenkään varsinainen ajopäivä toisimitään helpotusta jo valmiiksi väsyneille ajureille.

Kasikymppisissä eivät Muraglia ja Bieberbach vieläkään pystyneet selvittämään välejään. Eroa vaivaiset 11 sekuntia ja lähes koko Sixi ajettu!

Piikeissä oli tilanne vieläkin tiukempi, sillä Nilsson johti Edmondsonia vain neljällä sekunnilla. Kolmantena Jii Pee, mutta eroa kärkeen jo kolmisen minuuttia. Eroa takana olevaan Passeriin oli kuitenkin myös jo turvallisen tuntuiset puolitoista minuuttia. Myös Aures oli tekemässä todella hienoa kilpailua ja keikkui jo kuudentena.

Todella huono tuuri oli kahdenkymmenen parhaan joukkoon nousemassa olleella Ylösellä. Peli leikkasi kiinni viimeisellä tiesiiryrmällä ja matka jatkui hinaten ja työntäen maaliin. Männän vaihdon jälkeen pyörä varikkoon, mutta sijoitus tietysti putosi pitkän remontin takia rutkasti. Muita ensikertalaisista ajoivat Kormanen (27) ja Elonen (31) aivan mukiin menevästi.

Kaksipuolikkaissa teki Tiainen kaikkensa päästäkseen Wicksellin kanssa vähintään tasoihin ennen loppucrossia. Crossipätkillä homma pelasi, mutta viimeisellä metsäpätkällä iski taas kaatumatuti niin pahasti, että ero kasvoi taas yli puoleen minuuttin. Tuon ajan päässä olisi siis lauantaina puomin kaatuessa Sixin yleiskisan voitto.

Koko viikon sadetta toivonut Wecman ei liukkaudesta ja mudasta huolimatta pystynyt asemaan parantamaan. Wekun lisäksi nousi myös Vainio luokassa kahdenkymmenen joukkoon. Viirret 25., nuorempi Kakko 49., ja Rönqvist 77. Keskeyttäneitä kisan suurimmassa luokassa oli jo 55 ja heihin liittyi myös vanhempi Kakko, joka ei kovan kuumeen vuoksi startannut aamulla.

Kolmepuolikkaissa nelareissa juhli Lundberg edelleen, mutta Viljakainen oli päivän toiseksi nopein ja nousi neljänneksi. Tsekeillä jatkui epäonne, sillä Kotrba teki ketjuremonttia pikisellä ja menetti aikaa parikymmentä minuuttia.

Viissatasissa ajoi Hansson edelleen kärjessä ja Trolli kakkosena jo minuuttien päässä. Koskinen sen sijaan näytti metsässä taas vauhtia ja oli niillä jopa viides ja kolmas. Luokkasijoitus todella hienosti seitsemäs.

Isossa nelareissa näytti Eriksonin voitto jo lähes selvältä. Toisena Katrinah ja kolmantena Zitzzevit. Joukkue MM oli edelleen menossa Ruotsiin, mutta yhtä varmalta näytti meikäläisten hopea. Kolmantena Raskan tähdet, jotka Ruotsin metsissä eivät paremmin tuikkineet.

Junnukisassa näytti yhdessä vaiheessa olevan jo mestaruuden avaimet käsissä kun ruotsalainen Robert Svensson pääsi juuri ja juuri nilkuttamaan kierrosten väliseen huoltoon. Pahoaukon säädin oli kolmesatasesta Kotkasta hajonnut ja vahingoittanut mäntää. Kaveri vaihtoi kuitenkin pytyä ja männän seitsemässätoista minuutissa, joten eroa meikäläisiin oli vielä viisitoista minuuttia.

Omat haaveemme kuitenkin sortuivat toiselle crossille, kun Saurenin ketjut katkesivat ja rikkivat lohkon. Kaveri keksi samalla oudon triathlonin. Ensimmäisen muutaman sadan metrin päähän huoltoon, sitten takaisin katsojalta nyysityllä mountaint bikellä ja pyörä kuntoon ja matkaan. Aikaa kului kuitenkin niin paljon, että olimme kuudentena ilman toivoa mitaleista. Johdossa siis edelleen Ruotsi, toisena Saksa ja kolmantena USA.

Lördag ja vaikeuksien kautta MM hopealle!

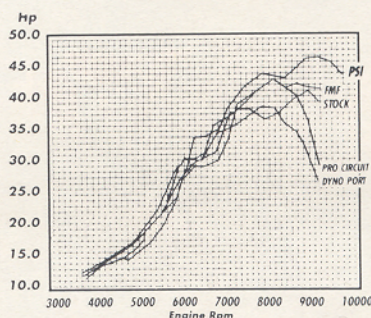
Viimeisenä päivänä eli lauantaina oli siirtymää enää kuutisenkymmentä kilometriä ja sen jälkeen loppucrossi aiemminkin MM-näyttämönä olleella Vesteräsän kovapohjaisella radalla. Sateiden jäljiltä oli pinta kuitenkin aivan velliä, joten startit tulisivat näyttämään tärkeää roolia lopuratkaisuissa.

Ensimmäisessä lähdössä ajoivat kymmenen jäljellä olevaa kasikymppistä. Luokan voitosta taistelevat Muraglia ja Bieberbach vuorottelivat johdossa ja lopulta italialainen korjasi erän sekä koko viikon voiton. Bieberbach siis toinen ja tallikaveri Pörschke Simsonillaan kolmas.

Saksojen yhdistymisen vuoksi poistuvat legendaariset Simon ja MZ historiaan ja kuskit siirtyvät länsipyöriin. Ammattimaisesti toimivat itämiehet ovat olleet piristävää joukkue kisoissa, joten enduro muuttuu yhä harvempien valmistajien taistelulentäksi.

KUUMA TOTUUS

TEHOPENKISSÄ: SUZUKI RM 250 1989 VAKIOMOOTTORILLA JA KAASUTTIMELLA VIIDELLÄ ERI PAKOPUKELLA

SPEED	STOCK	DYNO PORT	PSI	PRO CIRCUIT	FMF
RPM	Hp	Hp	Hp	Hp	Hp
3750	12.4	12.7	13.1	13.7	12.0
4000	13.6	13.6	14.4	14.5	13.5
4250	14.4	14.5	15.2	15.6	14.6
4500	14.9	14.8	16.0	16.6	15.1
4750	15.6	16.9	17.1	18.3	15.0
5000	17.4	18.8	18.3	20.2	16.5
5250	19.6	21.0	21.2	22.4	18.1
5500	21.6	24.9	22.9	27.5	19.9
5750	25.7	27.6	24.9	30.3	23.1
6000	28.9	30.3	27.6	30.0	27.8
6250	29.6	30.3	33.7	30.9	29.3
6500	30.5	31.3	33.7	35.7	29.2
6750	31.6	34.1	34.6	36.8	29.9
7000	36.9	34.5	38.1	38.1	33.5
7250	37.8	35.3	40.0	39.4	38.9
7500	37.3	36.8	41.7	41.2	40.1
7750	36.2	37.9	42.8	42.2	41.2
8000	37.0	37.6	42.7	40.8	41.9
8250	38.0	35.2	42.4	39.5	41.0
8500	39.5	33.8	43.7	36.7	41.4
8750	40.3	30.3	45.1	27.6	40.8
9000	38.7	25.7	45.4	44.7	40.6
9250				44.7	
9500				42.5	

Vain dynamometrillä selviää totuus tehopotkista. Pakoputkella voit vaikuttaa eniten ja turvallisimmin 2-tahtikoneen ominaisuuksiin. PSI-tehokammioilla saat esimerkin kaltaisen tehonlisäyksen pyöräsi merkistä ja mallista riippumatta. Myös niklattuna: ei ruostu eikä kerää kuraa kuten tavallinen.

Meiltä myös:
- Iskari huollot ja säädöt.
- Sylinterien uudelleen pinnoitus.

Kysy suoraan maahantuojaalta:

KOMETEK KY

44300 KONNEVESI
puh. 945-55622 fax 945-51702

Piikkien ensimmäisessä lähdössä oli vielä jaossa lähes kaikki kärkisijat. Keulaan ompaisi Passeri ja samalla kun italialainen ajoi puhtain lasen ylivoimaiseen erävoittoon kamppaili J. P silmät mudan tukkimina keski vaiheilla. Loppujen lopuksi oli Passeri niin ylivoimainen, että suomalaisen jo lähes varmalta näyttänyt kolmostila vaihtui aivan kalkkiviivoilla neljänneksi.

Katkerasti kävi myös koko viikon johtaneelle Nilssonille. Hän ja Edmondson olivat erän alussa peräkkäin kymmenennen sijan paikkeilla, kun italialainen Miglierati kaatui ja Nilsson täräytti päin. Näin Edmondson karkasi ja ajoi toiseksi ja samalla myös luokkavoittoon.

Crossi alkoi meikäläisten kohdalla näyttää jo todelliselta Waterloolta, kun muutama kierros ennen loppua Aureksin pyörä sai käyntihäiriöitä. Välillä sammuvalla ja röpeltävällä pyörällä ajoi trophy-miehemme kuitenkin maaliin kierroksen jääneenä. Kaveri oli kuitenkin todellinen Hannu Hanhi, sillä mudan takia eivät kierroslaskijat olleet ajan tasalla ja niinpä luokan kuudes sija säilyi crossinkin jälkeen.

Ensikertalaiset Kormano ja Elonen selviytyivät kisasta loppuun saakka kunnialla ja sijoitukset kovassa seurassa 27. ja 29.

Toisessa piikkierässä Penttilä vei startin ja ajoi kerran tangon yli lentäenkin kakkoseksi ja peräti luokan kahdeksanneksi nopeimman ajan. Loppusijoitus 40. Nykäsän hymy ei viikossa hyystynyt ja sijoitus 45. Ylönen oli 46. ja Kaipainen 53. Maaliin jaksoi 62 piikkiä!

Kaksipuolikkaiden ensi erä oli ehkä suomalaisittain kautta aikojen jännittävin. Olihan Tiaisella vielä mahdollisuudet vaikka ottaa kokonaiskilpailun voitto. Mahdollisuudet näyttivät kuitenkin heti valuvan ruotsalaiseen kuravelliin. Wicksel nimittäin oli kärkiporukassa startissa ja Kari vasta keskivaiheilla. Kaiken lisäksi olisi ruotsalaisen pitänyt hävitä yli puoli minuuttia, joten osat olivat aivan väärin päin.

Pari kierrosta ja Dick nousi jo johtoon Tiaisen painiessa muiden mutasuuhkussa pari kertaa kaatuillen. Loppuun asti kuitenkin yrittäen tuli tappiota crossissa suomalaiselle lähes minuutti ja se tiesi luokan kakkostilaa. Kolmas oli tasaista työtä tehnyt Jönsson.

- Kyllä mä perkele sen Sixin vielä voitan, oli Tiaisen ensi kommentti. Tosiasiassa oli Karin ajo yllätys monelle, sillä vaikka taskussa olikin tuore maailmanmestaruus ei hänen uskottu pystyvän uhkaamaan ruotsalaisia kotikentällään. "Jos jos" luokassa olisi kaveri ollut todella kova voitettava, sillä viikon kaikissa kaatumisissa kului paljon aikaa hukkaan!

Meikäläisten epäonni jatkui myös Vainion kohdalla, sillä viimeisellä kierroksella lensivät ensin ketjut pois ja sitten ne vielä katkesivatkin. Tässä vaiheessa ei vielä tiedetty Aureksin sijoitusta ja Vainionkin tilanne oli epäselvä, joten suomalaisleirissä jo pelättiin hopeamitalin karkaavan lähes käden ulottuvilta.

Weckman osoitti viikon ajan kehittyneensä entisestä sähläristä myös pitkien kisojen kuskiksi ja sijoitus kisan kovimmassa luokassa 16:ta. Yksi ajamaton crossikierros ei loppujen lopuksi paljoa Vainiota heilauttanut ja niinpä sija oli 22. juuri ennen Viirrettiä.

Toisessa lähdössä näytti Kakko että crossikin vielä sujuu ja ajoi näytöstyliin voittoon ja peräti luokan kuudenneksi nopeimman ajan. Rata oli kyllä koko ajan kuivunut, mutta siitä huolimatta oli kaveri suomalaisista koko crossin nopein. Luokkasijoitus 47. Rönqvist kahlasi lopulta sijalle 77., kun maaliin pääsi 86 kaksipuolikkasta.

Pikkunelareiden erässä tuli Lundbergille viikon ensimmäinen kauneusvirhe, kun Posledni ajoi niukka voittoon. Luokkavoitto kuitenkin ruotsalaiselle selvästi ennen tsekkiiä ja engelsmanni Deaconia. Viljakainen ajoi erässä kuudenneksi, vaikka pahasti puutuikin. Samalla varmistui luokan neljäs sija.

Viisisatasiin oli rata kuivunut ja Hansson teki aivan ylivoimaisen pohjaajan. Samalla hän nousi yleiskisan kakkoseksi ohi Tiaisen ja vain neljän sekunnin päähän Wicksellistä, joten tarkalle meni. Luokan kakkonen oli crossissa töpeksinyt Trolli ja kolmonen kahden aiemman kisan nopein eli Peterhansel.

Koskinen ajoi crossin ilman suurempaa kohellusta ja varmistui luokan seitsemännen sijan. Ketjumurheista kärsinyt Sauren oli lopulta 37.

Isot nelarit meni Eriksonin tahtiin ja niinpä tämänkin luokan voitto matkasi Ruotsiin. Toisena Katrinah ja kolmantena von Zitzevitz.

Molemmissa MM-kisoissa oli Ruotsi murskaavan ylivoimainen. Trophyssa oli eroa hopealle yltäneeseen Suomeen peräti 44 minuuttia. Ja meille taas hävisi todella suuri enduromaa Ranska melkein kaksitoista minuuttia. Suomi voitti siis ylivoimaisesti ulkomaalaisten sarjan ja mikä parasta sijoitus tuli ajamalla eikä onnella. Tsekit olivat ainoita joista olisi ilman epäonnea ollut meille vastusta.

Juniortrophyssa veivät isännät voiton tekniikkamurheista huolimatta 37 minuutin erolla ennen viimevuonnakin hopeaa ottanutta Länsi-Saksaa. Kolmas oli tässäkin kisassa Ranska. Jo hopeankin syrjässä kiinni ollut Suomi oli lopulta kuudes.

Myös henkilökohtaisesti juhlivat ruotsalaiset, sillä voittivathan he yleiskisan ja neljä suurinta luokkaa. Merkkinä juhli KTM, sillä menihän piikit kaksipuolikkaat ja viisisataset itävaltalaisista nimiin. Italialaiset juhlivat kasikymppisistä (TM) ja 350 nelareissa (HVA). Ruotsalaistahti oli vakuutavaa myös isoissa nelareissa, sillä tulihan Husabergille kaksoisvoitto.

Kahden hienon nuorten MM menestyksen jälkeen osoittivat Suomalaiset tässä 65:ssä "Sixissä" nouseensa suurten enduromaiden joukkoon. Kai Ekin ja kumppaneiden, sekä huoltoporukoiden vapaaehtoinen työ ei ole mennyt hukkaan. Sen osoittaa MM-hopea!

Menestykseen tarvitaan myös hyviä yksilöitä ja sitä ovat MM-hopeamiehet:

Jii Pee Leino. Aloitti hiukan kankeasti, mutta paransi pikku hiljaa. Pikiksillä parhaimmillaan maailman kärkeä. Menoa haittasi kipeä ranne ja jumittuva keula. Myös huoltohommat sujuvat. Tallikusi ensi kaudella?

Jukka Aures. Kaverilla ajohuomoria ja tsemppiä. Nyt alkaa myös vauhtia löytyä. Remontit sujuvat rutiinilla.

Kari Tiainen. Maailmanmestari ja vauhti sen mukaista. Kaatuilee enemmän kuin muut kärkimiehet. Pitää pyörän kuitenkin kunnossa. Vaihdaa soulukuminkin kuuteen minuuttiin. Ajaa ensi vuonna Hussella italian mestaruusarjaa. Suomessa vain Päitsi ja MM-osa Jämsässä.

Jarkko Vainio. Viikko ennen "Sixiä" nurin huolella ja pari päivää sairaalassa. Kisan alussa flunssa eikä koko aikana tiilistä päälle. Ajoi kuin pakosta, mutta mies paikallaan joukkueessa. Vauhti ei ollut taitojen mukaista.

Pekka Viljakainen. Jii Peen ohella todellinen Sixi konkari. Alussa ei oikein kulkenut, mutta osoitti vanhat taitonsa ajamalla lopussa jo aivan luokan kärkivauhtia. aikoo lopettaa ainakin kansainvälisen uran.

Hannu Koskinen. Aloitti ikankeasti, mutta osoitti metsäpätkillä olensa elämänsä kunnossa. Vasta toinen Sixi, mutta toiminta kuin konkarilla.

Joukkueenjohtaja Kai Ek. Pyörittää useamman taxin kuljetusliikettä vassemmalla kädellä ja oikealla nostaa Suomen enduroa huipulle. Hosuu joka paikassa kisan aikana ja silti langat pysyvät käsissä. Kukaan ei ole korvaamaton, mutta ilman Kaijua olisi menestys huomattavasti vaatimattomampaa.

